

Securitatea energetică, dimensiuni euroatlantice

Autori: Gheorghe MARIN

Ionel BAIBARAC

Victor BARBU

Editura: CTEA București

Analizând securitatea energetică, în cele trei componente ale sale, securitatea resurselor, securitatea consumatorilor și securitatea infrastructurilor, autorii apreciază că securitatea energetică, în ultimii ani, a devenit prioritară pentru toate țările lumii, dar mai ales pentru statele din spațiul euroatlantic, care deși nu dețin resurse energetice, sunt cele mai mari consumatoare de asemenea resurse, au și un grad mare de vulnerabilitate din punct de vedere energetic.

De fapt nici o țară, chiar dacă dispune de unele resurse, nu este independentă energetic, asta datorită interdependenței dintre componentele securității energetice.

Atât țările care fac parte din Uniunea Europeană, cât și cele din NATO, sunt situate departe de sursele de hidrocarburi, care de regulă, aparțin unor regiuni instabile din punct de vedere politic, economic și social, zone cu un nivel redus de securitate.

Cererea și consumul de petrol și gaze naturale a crescut și este în continuă creștere, numai în țările în curs de dezvoltare, se estimează de Agenția Internațională a Energiei, cererea până în anul 2030 ca fi de 74% din cererea mondială. Cererile și consumul vor trebui controlate și chiar frânate, cel puțin pentru a ține sub control emisiile de bioxid de carbon (CO₂).

Cartea are cinci capitole, bibliografie și 20 de anexe, prin care reușește să identifice și să propună politici și strategii pentru soluționarea problemelor ce țin de securitatea energetică din perspectiva implicării NATO și UE.

Primul capitol este consacrat Securității energetice, în capitolul al doilea este analizat rolul Mării Negre, Mării Caspice și Zonei Caucazulului în geopolitica energetică mondială, capitolul următor este consacrat securității energetice euroatlantice, rolului și posibilelor misiuni ale NATO a unor acțiuni militare și civil militare de securitate energetică.

Rolul României și participarea românească la implementarea politicilor și strategiilor euroatlantice și a propriei sale strategii energetice, sunt analizate în capitolul al patrulea.

În ultimul capitol, autorii ne atrag atenția asupra faptului că: "Datorită creșterii consumului energetic și neconcordanței dintre resursele probate și recuperate, cele evaluate și dinamicii cerințelor, precum și repartiției inegale și neactualizate a accesului la resurse, a infrastructurilor și tehnologiilor, dar și amplificării numeroșilor factori care creează nesiguranță și incertitudini în domeniul energetic, interesul energetic devine unul de tip vital. Presiunile, sfidările, pericolele și amenințările de natură energetică sunt tot mai numeroase, mai complexe și mai intense, iar vulnerabilitățile la acestea mai mari și mai greu de gestionat și de diminuat. Din acest motiv, riscul energetic, la începutul secolului al XXI-lea, devine un risc major, cu tendințe spre limita externă, ceea ce necesită implicarea structurilor de securitate - în speță, a NATO și a Uniunii Europene - în managementul securității energetice".

Cornel VAIDA

